

***„Minden szeretet ünnep, minden szeretet mennybemenetel.
Mert minden szeretet az egyetlen, a megoszthatatlan, a
végtelen Szeretettel,
az örök, ragyogó Fénnyel egyesít bennünket, Jézussal.”***

Urunk mennybemenetele

ApCsel 1,1-11

Ef 1,17-23

Mk 16,15-20

Krisztus mennybemenetele a mi fölemelkedésünk.

Krisztus mennybemenetelét ünnepeljük, és azzal a reménnyel tesszük, hogy mi is fölmentünk Vele a mennybe, hiszen Krisztussal eggyé forrottan élünk itt a földön.

Tudjuk: Krisztus itt van minden napunkban, minden utunknak társa Ő, és beszélget velünk.

Titokzatos, idegen az Ő szava? A szívünk mégis lángol e szavakra, és kitárul. És akkor, amikor esteledik, ha nem is értettük meg igazán, miként fejtegette az Isten titkait, azért nem engedjük el.

Maradj velünk! És Jézus belép a szívünkbe, és mi odaadhatjuk neki, a kezébe tehetjük le életünket, úgy tehetjük oda, mint kenyeret,

és Ő, a Jóbarát elfogadja szeretetünket. Minden jótettet, amit teszünk, minden morzsát,

minden kedvességet, egy pohár vizet, mintha neki tennénk.

Valóban neki adjuk a szeretetet, neki, a Szeretetnek, és ilyenkor eggyé forrunk Vele, az egyetlen Szeretettel.

Mert nem sok-sok szeretet létezik, hanem csak egyetlen, végtelen, megoszthatatlan és teljes Szeretet. Ő Jézus.

És a mi szereteteink, minden jócselekedet mind-mind az Ő múlhatatlan fényének ragyogásai.

Titokzatosan egyetlenegy vagyunk Ővele.

De ha így élünk itt, ezen a földön, amikor fölment a mennybe, hogyan is hagyhatna bennünket árván idelent, hiszen Ő a Hűség.

Ő amit megtett, nem bánja meg, hogy a Testvérünk lett,

hogy együttérzett velünk, hogy magára vette minden terhünk, hogy a könnyeinket sírta Ő, és az örömeinkkel együtt örvendezett.

Mindörökké ezt teszi. Ha ölébe vett minket, akkor ott is tart bennünket.

És ha fölment Ő, az Atya dicsőségében foglal helyet, akkor ott nekünk is helyet készített, akkor mi is ott lakunk Ővele.

Rejtetten, titokzatosan még, de ez válik nyilvánvalóvá,

és már értjük is, már-már ki is nyílik előttünk a titok.

Minden szeretet ünnep, minden szeretet mennybemenetel.

Mert minden szeretet az egyetlen, a megoszthatatlan, a végtelen Szeretettel, az örök, ragyogó Fénnyel egyesít bennünket, Jézussal.

És ha Ő ott van az Égben, mi is ott vagyunk az Ő Trónján mindig ilyenkor.

Minden szeretet mennybemenetel. Ó, milyen a mi reményünk, ó milyen a mi örömünk!

Ezért imádkozunk így ma: Hadd vigadjunk gyermeki hálaadással!

Hadd ugránozzunk örömünkben, hiszen ott élünk az Istenben, az Égben.

Jézus fölment a mennybe, és az Ő mennybemenetele a mi fölemelkedésünk.

Ezért tehát törekszünk is arra, hogy nap mint nap meghalljuk a mellettünk, a mi utunkon velünk járó Jóbarát szavát, a titokzatos igét.

Törekszünk is arra, hogy szeressük Őt, és ha megtaláljuk,

ha Ő talál reánk, ha megszólít bennünket,

mi habozás nélkül odaborulunk a lába elé, és nem engedjük el.

Törekszünk is arra, hogy az életünk egyé forrjon Jézussal.

Örömünkben és szenvedéseinkben ne mi szenvedjünk pusztán, reménytelen, hanem Krisztustól vegyük a szenvedés kelyhét, az övét, hisz öröm ez.

És ha örvendezünk, olyankor neki adunk hálát, Őt dicsőítjük, az Ő örömét ünnepejük.

A Szeretetben, a türelemben, a békében tudjuk, mindenkor egyé olvadunk Jézussal.

Ő a mi vendégünk lett ilyenkor, és mi az Ő vendégeiként élünk, járunk és kelünk mindenütt.

Arra törekszünk, hogy ne mi éljünk, Jézus éljen bennünk, és mi Jézusban éljünk.

S akkor egészen biztos a reményünk. Krisztus mennybemenetele a mi fölemelkedésünk.

Egészen biztos a reményünk.

S ezen a biztos reményen ujjongó öröm és hálaadás, ez a mi üdvösségünk ünnepe.

Ámen.

2021. május 16.

Takács Gyula plébános atya